Rocznik 1932. Nr. 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 15. czerwca 1932 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckiem i łódzkiem.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 55, poz. 540).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1923 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Przyznaje się w okresie od dnia 1. do 30 czerwca 1932 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1 — 3 pp.

4. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Bismarcka" w Wielkich Hajdukach i „Huta Falva" w Świętochłowicach,

5. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Hubertus w Łagiewnikach,

6 — 9 pp.

10. Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Sp. Akcyjna „Huta Pokój" w Nowym Bytomiu,

11. Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura, Sp. Akc. Górniczo-Hutnicza „Huta Zgoda" w Zgodzie,

12 — 14 pp.

15. „Godulla" Sp. Akcyjna „Szyb Godulla" w Chebziu,

16. „Godulla", Sp. Akcyjna „Szyb Gotthard" w Chebziu,

17. „Godulla", Sp. Akcyjna „Kopalnia Lithandra w Nowym Bytomiu,

18 — 29 pp.

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1 dzień pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) Hubicki.

2.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. OB. 16/7.

Warszawa, dnia 11. czerwca 1932 r.

Okólnik Nr. 80

w sprawie należności za podróże służbowe i przeniesienia.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śl. Nr. 21, poz. 2).

Do

PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy i P. Naczelnika Urzędu spraw mniejszości w Katowicach.

Wskutek wątpliwości podniesionych przez niektóre władze państwowe w sprawie przepisów o należnościach za podróże służbowe, Ministerstwo Skarbu, na zasadzie § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych, okólnikiem z 7. VI. r. b. Nr. D. III. 6789/1 wyjaśniło, co następuje:

Do § 10 rozporządzenia.

Zapatrywanie, że funkcjonarjuszowi należy się kwota odpowiadająca cenie biletu klasy, przyznanej mu w rozporządzeniu, niezależnie od okoliczności, czy faktycznie użył tej lub niższej klasy, nie znajduje uzasadnienia w postanowieniu § 10. Paragraf ten bowiem wyraźnie używa wyrażenia „zwrot“, które pod względem gramatycznym oznacza — jak to zaznaczył Najwyższy Trybunał Administracyjny w motywach wyroku z dnia 29 maja 1928 r. L. Rej. 2701/27 — „wypłacenie kwoty faktycznie wydatkowanej“ (wyrok ten był podany do ogólnej wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 30. lipca 1928 r. L. D. III-2190/1).

Użycie tego wyrażenia w omawianym paragrafie nie jest przypadkowe. Powtarza się ono konsekwentnie w wszystkich paragrafach, mówiących o kosztach przejazdu, począwszy od § 2, wyliczającego rodzaje przysługujących należności. Gdyby intencją rozporządzenia było traktowanie ceny biletu jako ryczałtu na koszta przejazdu koleją, niezależnie od faktu przejazdu tą lub niższą klasą, to niezawodnie znalazłaby ona swój wyraz, jak to się stało np. w §§ 9 i 15 gdzie chodzi o ryczałt na koszta dojazdu z miasta do dworca lub w § 19, gdzie chodzi o ryczałt na koszta przesiedlenia.

Z powyższego wynika, że zwrót kosztów przejazdu koleją lub statkiem nie jest unormowany ryczałtem, lecz w ten sposób, że funkcjonarjusz państwowy ma prawo używania tej klasy pociągu lub statku, którą mu przepis ze względów publiczno-prawnych przyznaje, oraz, że użycie niższej klasy od przyznanej nie daje prawa do żądania od Skarbu Państwa różnicy ceny biletu.

W tym stanie rzeczy, gdy więc zostanie stwierdzone, że funkcjonarjusz, mający np. prawo użycia na koszt Skarbu Państwa I. kl. użył faktycznie niższej klasy, lub że nie mógł użyć I. klasy, ponieważ na danej linji kolejowej nie kursują wagony I. klasy, należy zwracać cenę biletu faktycznie użytej klasy.

Do § 15 rozporządzenia.

1) Ryczałt na koszta dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej należy przyznawać tylko wówczas, gdy daną miejscowością jest miasto, a nie wieś. Paragraf 15, normujący omawiany ryczałt, wyraźnie zaznacza w ustępie pierwszym, że ryczałt przyznaje się „na koszta dojazdu z miasta do dworca . . . . .“, wobec czego przez wyraz „miejscowość“ użyty w ustępie trzecim, należy rozumieć także tylko miasto, a nie wieś.

2) Omawiany ryczałt ma swój cel wyraźnie określony w podanym przepisie, mianowicie: pokrycie kosztów dojazdu z miasta do dworca kolejowego . . . . . względnie z dworca kolejowego . . . . . do miasta. O ile zatem funkcjonarjusz jedzie koleją celem odbycia na dworcu kolejowym w danej miejscowości czynności komisyjnej (np. urzędnik Dyrekcji Poczt i Telegrafów — celem kontroli pocztowego urzędu dworcowego) lub celem pełnienia czynności komisyjnej w czasie trwania jazdy koleją (np. żandarm, — celem kontroli ruchu osobowego na danej linji kolejowej, funkcjonarjusz celny celem konwojowania towaru do danej stacji kolejowej) i nie ma potrzeby udawania się z dworca kolejowego do miasta (np. na nocleg do hotelu) — nie należy przyznawać w takich i tym podobnych wypadkach ryczałtu na dojazdy w danej miejscowości.

Do § 17 rozporządzenia.

Przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które — jak to wyraźnie zaznaczono w przepisie — najpierw są delegowane do danej miejscowości, a następnie do tej miejscowości przeniesione. Przepis ten nie może zatem mieć odpowiedniego zastosowania do funkcjonarjuszów, którzy tym warunkom nie odpowiadają, t. j. do funkcjonarju-

szów, których przeniesienie do nowej miejscowości odbywa się wprost bez uprzedniej delegacji do tej miejscowości.

Do § 18 ustęp trzeci rozporządzenia.

Przedstawianie przez funkcjonarjusza zaświadczenia urzędu gminnego (magistratu), że w danej miejscowości niema hotelu, pensjonatu lub domu noclegowego, nie jest wystarczające, gdy w myśl powyższego przepisu funkcjonarjusz, wyjeżdżający na nocleg do innej miejscowości winien swój wyjazd uzasadnić zaświadczeniem urzędu gminnego (magistratu) stwierdzającem, że „w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu".

Powyższe podaje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do wiadomości i stosowania.

Za Naczelnika Wydziału

(—) Lohman

Radca Ministerjalny.

3.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24. czerwca 1932 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski nr. 147, poz. 180.)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. Rz. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc lipiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Jan Piłsudski.

4.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 23 maja 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 27 stycznia 1928 r.

(Dz. U. Śl. nr. 15 poz. 33)

Na mocy § 23 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. lipca 1899 r. (Zb. u. pr. str. 141) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. № 20 poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przewidziany w § 1 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 26. stycznia 1928 r. (Dz. U. Śl. № 8 poz. 17) dla emerytowanych funkcjonarjuszów ekwiwalentowy dodatek komunalny w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi nie może przekraczać dla emeryta samotnego 5% miesięcznego uposażenia emerytalnego zaś dla emeryta, utrzymującego rodzinę, 10% miesięcznego uposażenia emerytalnego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1932 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski

5.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny.
L. Ad. R. 596/16.

Katowice, dn. 9. czerwca 1932 r.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 9. czerwca 1932 r. L.: Ad. R. 596/16 w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 13. II. 1931 r. L: Ad. 188/1 (Gaz. Urzęd. Woj. Śl. Nr. 7 z dnia 21. II. 1931) o oczyszczeniu i odkażaniu samochodów ciężarowych i innych środków przewozowych, używanych do przewozu zwierząt.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śl. Nr. 21 poz. 3)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządzam co następuje:

§ 1.

W powołanym na wstępie zarządzeniu z dnia 13. II. 1931 r. L: Ad. 188/1 brzmienie § 3 zmienia się jak następuje:

„Każdy środek przewozowy wymieniony w § 1 wyżej powołanego rozporządzenia winien mieć ściany tak urządzone, by wystawianie głów zwierząt

było niemożliwe; dno i ściany pomieszczenia do wysokości conajmniej $^1/_2$ metra winny być sporządzone szczelnie z desek szpuntowanych; ponadto dno winno być spojone ze ścianami mocno śrubami i tak, by wypadanie ściółki, nawozu, jakoteż wysiąkanie części płynnych było niemożliwe".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

6.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospod. szynków względnie przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 26. stycznia 1932 r. wydaje się w myśl. art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) dla gminy Szarlej następujący statut miejscowy:

§ 1.

Uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospody, szynku i drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu i wyrobów wódczanych podlega podatkowi według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej

a) restauracji względnie gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi, połączony z zwykłym szynkiem 1 500,—zł
b) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi bez zwykłego szynku . . . . . 1 500,— „
c) restauracji względnie gospody z wyszykiem tylko piwa . . . . . . 1 000,— „
d) restauracji względnie gospody z napojami bezalkoholowemi . . . . 200,-- „
e) drobnych sprzedaży winnych wypalanek, spirytusu oraz wyrobów wódczanych . . . . 1 500,— „

§ 3.

W razie przejęcia istniejącego już przedsiębiorstwa przez innego pszedsiębiorcę podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w przeciągu 3 lat od udzielenia poprzednikowi zezwolenia . 50%
b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od tego terminu 40%
c) w razie przejęcia w ciągu 8 lat od tego terminu 35%
d) w razie przejęcia w ciągu 10 lat od tego terminu . , ... 30%
e) w czasie ponad 10 lat od tego terminu 25%

tej stawki podatkowej, którąby przy zezwoleniu na uruchomienie nowego przedsiębiorstwa wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych w § 2 jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejmuje potomek dotychczasowego koncesjonarjusza.

§ 4.

Zezwolenie na rozszerżenie jednego z przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega podatkowi w wysokości 25% stawek ustalonych w § 2.

Rozszerżenia zezwolenia co do trunków podlega podatkowi w wysokości 25%-owych stawek, rozszerżenie co do ubikacji podatkowi od 10 do 25% zależnie od wielkości ubikacji.

§ 5.

Przy udzieleniu zezwolenia zastępcy lub pełnomocnikowi osoby prawnej oblicza się podatek według danych odnoszących się do osoby prawnej.

§ 6.

Podatku nie pobiera się w wypadku, gdy zezwolenie na dalsze prowadzenie przedsiębiorstw otrzymuje wdowa po dotychczasowym koncesjonarjuszu w rozmiarach w jakich tenże posiadał zezwolenie.

§ 7.

Częściowo lub całkowite zwolnienie od podatku może nastąpić w wypadkach, gdy:

1. zezwolenie na prowadzenie gospody lub szynku ogranicza się na wyszynk trunków bezalkoholowych,
2. zostanie udowodnionym, że dane przedsiębiorstwo prowadzone będzie na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych.

O ile koncesjonarjuszowi zwolnionemu od podatku po myśli ustępu 1 cyfra 1 udziela się

zezwolenie na wyszynk trunków alkoholowych to takie zezwolenie należy opodatkować jako nowe według postanowień § 2.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd gminy. O wymiarze należy zawiadomić płatnika nakazem płatniczym.

Podatek należy uiścić przy wręczeniu dokumentu zezwolenia.

§ 9.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom artykułu 38 cyfra 5 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz 30).

§ 10.

Działającym wbrew niniejszem przepisom ulegną grzywnie do 350 złotych, o ile według obowiązujących ustaw nie podpadają wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 stycznia 1932 r.

Szarlej, dnia 26. stycznia 1932 r.

Zarząd gminy

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szreter

ławnik (—) Kubański — ławnik (—) Mutz

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Dzierza radny — (—) Andretzki radny — (—) Ludyga radny

Ogłoszono!

Szarlej, dnia 28. czerwca 1932 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szreter.

KOMUNIKATY

7.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	40 gr.
1 „ chleba „	65%	42 „
1 „ mąki pszennej	65%	44 „
1 bułka	117 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,20 zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 6. lipca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10